

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420010062
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5420010062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 8. decembra 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal odvolanie obžalovaného Y. P. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/11/2020 z 8.3.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/11/2020 z 8.3.2022.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaný Y. P., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., prechodne
bytom U., M. XXXX/X,

podľa § 285 písm. c) Tr. por.
s a o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, č. Pv 178/18/5503 z 26.3.2022 pre skutok, že:
dňa 16.7.2018 o 06.13 h. na parkovisku pri predajni CBA na ul. Milana Rastislava Štefánika v Dolnom Kubíne bez použitia násillia otvoril dvere na strane vodiča tam odstaveného nákladného motorového vozidla zn. IVECO AT260SY, skriňová, chladiarenská karoséria, EČ: PP449DP, následne vošiel do interiéru vodičovej kabíny vozidla a z priestoru medzi sedadlami zobrať tam voľne položenú uzamykateľnú pokladničku v hodnote 17,70 eur, v ktorej bola uložená finančná hotovosť vo výške 8 398,92 eur, čím spôsobil spoločnosti LUNYS s.r.o., Vodárenska č. 2011/38, Poprad - Veľká, IČO: 36472549 celkovú škodu vo výške 8 416,62 eur,

kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú spoločnosť LUNYS s.r.o., so sídlom Hlavná 4512/96, Poprad, IČO: 36 472 549, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. P. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti LUNIS, s.r.o., so sídlom Hlavná 4512/96, Poprad, škodu vo výške 8 416,62 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená spoločnosť LUNYS, s.r.o., so sídlom Hlavná 4512/96, Poprad, odkázaná so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že rozsudok považuje za protizákonný, nakoľko skutok nespáchal. Sudkyňa kládla korunnej svedkyne predpojaté otázky a nešlo preto o nezaújatý súd. Bolo preto hrubo porušené jeho právo na obhajobu. Sudkyňu považuje za zaujatú. Pokiaľ sudkyňa konštatovala, že sa na 70% podobá na páchatel'a, neznamená to absolútne nič. V čase skutku sa v Dolnom Kubíne nenachádzal. Prvostupňový súd vykonané dôkazy hodnotil jednostranne v jeho neprospech. Nevšimol si viaceré podstatné rozpory vo svedeckých výpovediach. Jeho vina bola postavená len na jednom dôkaze, a to výpovedi svedkyne Mgr P.. Svedkyňa P. a ani ďalšie vykonané dôkazy - rekognícia, konfrontácia nepotvrdzujú jednoznačne jeho vinu. Svedkyňa P. ho pri rekognícii opoznala na 70%. Prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal hodnovernosťou jeho poranení - členka. Konštatoval iba, že nemožno jednoznačne vylúčiť možnosť, že sa v kritickom čase nachádzal na parkovisku pred predajňou CBA v Dolnom Kubíne. Vzhľadom na jeho zranenie bola výrazným spôsobom obmedzená jeho hybnosť a motorika a v kritický deň navštívil Rekongener centrum v Martine, kam chodil dennodenne. On si zranenie spôsobil 12.7.2018. Podľa záverov znaleckého posudku MUDr. Hajtmana nemohol vykonávať rýchlu chôdzu a ani beh. V takomto prípade by došlo u neho k výraznému krívaniu. Nemožno konštatovať, že mu nebolo spôsobené zranenie len preto, že nebol ošetrovaný v štátnom zdravotníckom zariadení, nakoľko mal dlh na zdravotnom poistení. Svedkyňa Mgr. P. opisovala ináč páchatel'a ako vyzerá on. Svedkyňa Mgr. P. ho opísala ako páchatel'a s dlhými strapatými vlasmi, pričom z výpovedí svedkov vyplýva, že v čase skutku bol vystrihaný na koleno. Keďže v čase skutku dňa 16.7.2018 sa od 08.00 hod. nachádzal na rehabilitácii v Martine u Ing. F., nemohol sa nachádzať v kritickom čase na mieste činu v Dolnom Kubíne. Pokiaľ ide o osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat s českou ŠPZ 2NO4989, k tomuto autu nemá žiaden vzťah. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že existuje viacero rozporov a pochybností, a to v prospech obžalovaného, ktoré prvostupňový súd vyhodnotil jednostranne práve v jeho neprospech. Prvostupňový súd mal s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti nemu, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech tak, aby nestranne a spravodlivo rozhodol. Ak po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je potrebné postupovať v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a trestné stíhanie zastavil, pretože je nepochybné, že skutok nespáchal on.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý konštatoval, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy dôsledne a správne, a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré síce neboli odvolaním vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a že toto je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, ktorý mu umožňoval vo veci aj spravodlivo a objektívne rozhodnúť. Vykonané dôkazy však prvostupňový súd podľa názoru krajského súdu nevyhodnotil v súlade so zákonom, keď tieto hodnotil výrazne v neprospech obžalovaného. Neprihliadal na viaceré rozpory vo vykonaných dôkazoch, ktoré podľa názoru krajského súdu majú podstatný význam pri posudzovaní viny obžalovaného.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že vzhľadom na dôkaznú situáciu možno dospieť k záveru, že obžalovaný sa mohol v kritickom čase nachádzať pred predajňou CBA v Dolnom Kubíne, kde došlo ku krádeži.

Z výpovede obžalovaného vyplýva, že tento sa v čase skutku nenachádzal v Dolnom Kubíne, nakoľko absolvoval rehabilitačnú liečbu v Rekongener centre v Martine. Tvrdenie obžalovaného je podporené aj evidenčným listom klienta rekongener centra, vystaveného Ing. P. F., majiteľom rekondično-regeneračného centra. Potvrdil, že obžalovaný bol klientom ich centra, nakoľko mal natiahnuté väzivo v členku pravej nohy, značný opuch, obmedzenú hybnosť a bolesti. Krajský súd poznamenáva, že táto skutočnosť - teda že obžalovaný od 13.7.2018 do 27.7.2018 navštevoval Rekongener centrum v Martine, nebola žiadnym z vykonaných dôkazov vyvrátená, resp. spochybnená. Zranenie členka pravej nohy obžalovaného potvrdzujú aj zabezpečené fotografie, ktorých hodnovernosť taktiež nebola spochybnená, čo potvrdzuje aj posudok kriminalistického a expertízneho ústavu PZ.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne Mgr. M. P., krajský súd poznamenáva, že práve vo viacerých výpovediach tejto svedkyne je rôzne opísaný páchatel'. Vo výpovedi zo 6.8.2018 uviedla, že páchatel' mal čiernu bradu a kratšie vlasy tmavej farby. V tejto výpovedi sa nezmieňuje o žiadnej šiltovke. Vo výpovedi zo 16.10.2018 svedkyňa uviedla, že páchatel' mal tmavšie strapaté neupravené mierne zvlnené vlasy ostrihané nad uši a mal kratšiu tmavšiu bradu. Taktiež v tejto výpovedi sa nezmieňuje o žiadnej šiltovke. Vo výpovedi z 20.5.2019 svedkyňa uviedla, že páchatel' mal šiltovku a spod nej mu trčali vlasy, opísala ich ako strapaté a neupravené. Taktiež pri konfrontácii s obžalovaným dňa 30.5.2019 svedkyňa uviedla, že páchatel' mal šiltovku, spod ktorej mu trčali vlasy. Svedkyňa Mgr. M. P., teda vo svojich dvoch prvých výpovediach sa vôbec nezmieňovala o tom, že páchatel' mal na hlave šiltovku, pričom v ďalších svojich dvoch výpovediach už uviedla, že páchatel' mal šiltovku, spod ktorej mu trčali strapaté vlasy. Podľa názoru krajského súdu ide o podstatne odlišný opis zo strany svedkyne Mgr. M. P., pokiaľ ide o vzhľad páchatel'a, konkrétne skutočnosti, či mal alebo nemal na hlave šiltovku. Podľa názoru krajského súdu ide o tak podstatne rozdielny opis výzoru páchatel'a, ktorý nemohol vzniknúť len preto, že by si napr. svedkyňa šiltovku na hlave páchatel'a nevšimla. Navyiac, z výpovede svedkyne vyplýva, že bola v bezprostrednej blízkosti páchatel'a, keď uviedla, že páchatel' sa pošmykol a spadol k jej nohám, pričom sa mu pozerala aj do očí. Preto, pokiaľ svedkyňa za takýchto okolností vo svojich dvoch prvých výpovediach neuvádzala, že páchatel' mal na hlave šiltovku, ale túto skutočnosť uvádzala až s odstupom času, výpoveď svedkyne v tomto smere podľa názoru krajského súdu nevyznieva vierohodne.

Ak svedkyňa Mgr. M. P. opísala páchatel'a ako osobu so strapatými neupravenými vlasmi, obžalovaný uviedol, že v čase skutku bol holohlavý a túto skutočnosť potvrdzujú aj svedkovia Ing. W. H., ktorá v čase skutku žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným a taktiež svedok Ing. P. F., ktorý potvrdil, že obžalovaný v čase skutku nemal vlasy, ale bol vystrihaný na koleno. Krajský súd poznamenáva, že výpoveď obžalovaného v tomto smere, ako aj výpovede svedkov Ing. F. a Ing. H., neboli taktiež žiadnym dôkazom vyvrátené, resp. spochybnené.

Svedkyňa Mgr. M. P. taktiež vo výpovedi uviedla, že keď páchatel' utekal od motorového vozidla, nevšimla si, že by kríval. Z posudku znalca MUDr. Andreja Hajtmana, PhD. však vyplýva, že v prípade, ak by páchatel' mal vyvrtnutý pravý členkový kĺb - natiahnuté väzivo, je nemožné, aby vykonával rýchlu chôdzu až beh. Pokiaľ by takýto druh pohybu vykonával, jeho pohyb by bol vážne narušený bolesťou a takýto stav by viedol ku krívaniu, či výraznému napádaniu dostupovaním na pravú dolnú končatinu. O takomto pohybe páchatel'a sa však svedkyňa Mgr. P. nezmieňuje, ale naopak z jej výpovede vyplýva, že páchatel' bežal z miesta činu bez toho, že by kríval. Aj táto skutočnosť podľa názoru krajského súdu spochybňuje záver, že páchatel'om bol práve obžalovaný.

Zo spisu vyplýva, že svedkyňa Mgr. M. P. pri rekognícii opoznala obžalovaného na 70%. Z vykonanej rekognície však jednoznačne vyplýva, že obžalovaný prítomný pri rekognícii vôbec nezodpovedá popisu podľa výpovedi svedkyne Mgr. P., keď táto sa zmieňovala o osobe so strapatými zvlnenými vlasmi, pričom obžalovaný je holohlavý. To, že bol obžalovaný holohlavý aj v čase skutku potvrdili aj svedkovia Ing. F. a Ing. H.. Možno teda konštatovať, že obžalovaný prítomný pri rekognícii vôbec nezodpovedá opisu páchatel'a podľa svedkyne Mgr. P.. V tomto smere sa krajský súd nestotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, že tvrdenia obžalovaného vyhodnotil ako jeho obranu, ktorá bola priamo vyvrátená svedeckou výpoveďou Mgr. P. a jej opoznaním obžalovaného počas rekognície, nakoľko ako bolo už spomenuté, obžalovaný prítomný pri rekognícii vôbec nezodpovedá opisu páchatel'a podľa svedkyne Mgr. P..

Pokiaľ prvostupňový súd vyhodnotil výpoveď svedkyne Ing. H. - vtedajšej družky obžalovaného ako nevierohodnú v snahe pomôcť obžalovanému vyvinieť sa zo žalovanej trestnej činnosti, s takýmto konštatovaním sa krajský súd nestotožňuje, nakoľko výpoveď tejto svedkyne je podporená nielen výpoveďou obžalovaného, ale aj výpoveďou ďalšieho svedka, a to Ing. F., pokiaľ ide o skutočnosť, či obžalovaný v čase skutku mal vlasy alebo bol holohlavý.

Prvostupňový súd taktiež konštatuje, že fotografia, na ktorej je znázornená poranená noha, nemusí byť fotografiou nohy obžalovaného, aj keď bola vytvorená jeho mobilným telefónom. Takáto pochybnosť vyslovená prvostupňovým súdom, však podľa názoru krajského súdu nemá žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Ani skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný, a to 7-krát aj pre trestný čin krádeže, taktiež nie je skutočnosťou, ktorá by dostatočne a objektívne spochybňovala obhajobu obžalovaného, ktorá ako bolo vyššie uvedené, je navyše podporená aj ďalšími dôkazmi.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu preto nepovažuje krajský súd výrok prvostupňového súdu o vine obžalovaného za zákonný, nakoľko tento nemá dostatočnú oporu v zabezpečených dôkazoch. Naopak, obhajoba obžalovaného nielenže nebola vyvrátená ďalšími zabezpečenými dôkazmi, ale naopak ďalšími dôkazmi bola podporená. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne Mgr. M. P., ktorá priamo videla páchatela pri páchaní trestnej činnosti, v jej viacerých výpovediach sú podstatné nelogické rozpory, pričom jej viaceré výpovede sú v rozpore aj s ďalšími už vyššie uvedenými dôkazmi vyznievajúcimi v prospech obžalovaného.

Krajský súd na základe nejednoznačnej dôkaznej situácie, keď väčšina dôkazov vyznieva v prospech obžalovaného, dospel k záveru, že oslobodzujúci výrok krajského súdu zodpovedá aj zásade „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorej použitie prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonom zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom krajský súd poznamenáva, že náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu, nemožno preto považovať len zistenie o puhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Na základe vykonaných dôkazov, preto krajský súd poznamenáva, že dôkazná situácia v danom prípade neumožňuje dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že páchatelom trestného činu je práve obžalovaný, ale naopak dôkazná situácia nevyklúča aj možnosť, že páchatelom trestného činu môže byť aj iná osoba.

Na základe odvolania obžalovaného preto krajský súd tohto postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Keďže obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený krajský súd podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko takýto výrok je pri oslobodzujúcom rozsudku výrokom obligatárnym.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, preto krajský rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.